

руднения и грешат. Част от тези колокации, както беше споменато по-горе, са предварително подадени от преподавателя думи и изрази. Децата билингви са допуснали грешки при употребата им:

Небето е пухкаво.

Хората събират своя труд.

През есента климатът охладнява.

На картината е описано белите брези.

Някои от примерите са дори парадоксални:

Картината „Златна есен“ ми харесва, защото се описва пролетта.

В някои случаи се наблюдава известно смесване на стиловете, дължащо се на социалния опит на децата и непрекъснатия поток от разнообразна информация, на който са подложени:

Мъглата рядко се показва на пътното платно.

Една често повтаряна грешка се дължи на неправилна пространствена ориентация:

Над пейзажа се синее чисто небе.

Съгласуването по род и число – елемент от българската граматика, който се смята за пословично труден за усвояване от ромите, е особено силно изразен в четвърти клас, но той затруднява и българчетата. Част от грешките показват неправилна употреба на референция. Например:

До реката има самотна брезичка, тя бавна и уморено тече.

Дойде златокоса есен. Тя докосна листата на брезичките. Те падат леко по леко.

Тревата пожълтя и стана зелен пъстър като килим.

Грешките при словореда са относително малобройни и се наблюдават само в ромската група:

На дърветата листата падат.